

РЕШЕНИЕ

№ 6660

гр. София, 06.11.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 44
състав,** в публично заседание на 07.10.2014 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Юлия Тодорова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **11615** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от ДОПК.

Жалбоподателят [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: Република Б., [населено място], Столична община, район „Изгрев”, [жк], [улица], обжалва в законоустановения срок Ревизионен акт /РА/ № 1300131/18.03.2013г., издаден от М. П., главен инспектор по приходите при ТД на НАП „С.”.

Дружеството твърди, че с РА № 1300131/18.03.2013г., издаден от М. П., главен инспектор по приходите при ТД на НАП „С.” не му е признато право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, който се отнася за периода 01.12.2010г. - 31.12.2010г. и 01.03.2011г. - 30.04.2011г.

Срещу РА в Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП, на основание чл.152 от ДОПК, е подадена жалба с вх. № 53-06-2924 от дата 03.04.2013г.

С предложение изх.№ 23-22-836 от 23.04.2013г. и подписано споразумение срокът за произнасяне на решаващия орган е удължен с 3 месеца.

Въпреки изтичане на срока за произнасяне по жалбата, на дата 16.10.2013г. решаващият орган постановил Решение № 1774 от 16.10.2013г., с което потвърдил оспорения РА.

Жалбоподателят счита, че РА е съставен при нарушение на процесуалните правила, материалния закон, при непълнота и неправилна преценка на събраните доказателства, за което и излага подробни съображения.

Поддържа, че с обжалвания РА е отказано признаване на данъчен кредит по фактури № 106 / 21.12.2010г., № 109 / 10.03.2011г., и № 112 / 08.04.2011г. по доставки, извършени от [фирма], осъществени по договор в периода от 01.11.2010г. - 31.03.2011г., в общ размер 25 600,00 лева.

Органът по приходите издал РА, бил направил извод, че част от доставките по този договор са извън предмета на дейност на дружеството - получател, както и че същите услуги не са последващо реализирани и/или не са възлагани за изпълнение.

Според жалбоподателя този извод на ревизиращите бил неправилен, защото предметът на дейност на търговското дружество не се ограничавал единствено до описанието в Търговския регистър или в учредителните документи на дружеството, тъй като в същите бил въведен като предмет на дейност на търговското дружество всяка дейност, незабранена от закона, нямало и законови ограничения доставките да бъдат получени от жалбоподателя и с посочен в договора предмет.

Жалбоподателят поддържа, че в хода на ревизията е установено извършване на посочените доставки, начисляването и внасянето на платения ДДС от доставчика.

С обжалвания РА също било отказано признаване на данъчен кредит по фактури № 109/10.03.2011г. и № 112 / 08.04.2011г. по доставки, извършени от [фирма], осъществени по договор за отдаване под наем на автомобил в периода от 01.11.2010г. - 31.04.2011г., в общ размер 5 600.00 лева.

Органът по приходите, издал РА, е направил извод, че част от отдаването под наем на МПС не се включва в предмета на дейност на дружеството и не е свързано с неговото осъществяване, а само по себе си отдаването под наем на МПС „Тойота” РАВ 4 е доставка на луксозна стока и съгласно европейска директива не следва да се приспада данъчен кредит.

Жалбоподателят счита тези изводи също за неправилни, защото ползването на МПС под наем не е част от предмета на дейност на дружеството, но е свързано с неговото осъществяване. В настоящия случай дружеството няма за предмет доставки на стоки, производствена, товаро - разтоварна или друга дейност, която да изисква ползването на товарно МПС, но посоченото в РА „използване за посещение и инспекции на заводи производители” и други служебни пътувания е свързано с предмета на дейност на дружеството. Затова счита, че не е налице предпоставката за приложение на чл.70, ал.1, т.2 и 3 от ЗДДС и/или на чл.176 от Директива 2006/112/ЕО за ограничаване на правото на признаване на данъчен кредит.

С обжалвания РА е отказано признаване на данъчен кредит по фактура № 106 / 21.12.2010г. по договор за доставка на „консултантски услуги”, неправилно посочени

в акта като „технически”.

Установено в РА ограничение за поръчка и извършване на доставка, според жалбоподателя е в противоречие с правото на лицето да получи доставка на услуга с определено и желано от него съдържание. Посоченото ограничение противоречи и със свободата на договаряне между страните, както и относно определяне на правилата за извършване и признаване на доставка между страните.

При горните фактически твърдения и правни изводи моли съдът да отмени оспорения ревизионен акт и да му присъди сторените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – [населено място], моли жалбата да се отхвърли по подробни съображения, представени в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в своята съвкупност и доводите на страните по свое убеждение и по реда на чл. 235, ал.1 от ГПК във вр. с чл.144 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

Предмет на оспорване по делото е Ревизионен акт № 1300131/18.03.2013 г., издаден от М. Г. П. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С..

На основание чл. 156. ал. 7 от ДОПК. срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на дирекция ОДОП С. за срок до 09.09.2013 г. В този срок не е постановено решение.

Решението на директора на Дирекция „ОДОП” е постановено при условията на чл. 156. ал. 6 от ДОПК във връзка с постъпила жалба срещу акта до Административен съд София град с вх. № 53-04-27/09.10.2013 г., поради което не е налице мълчаливо потвърждаване на РА, така, както се твърди от жалбоподателя в жалбата до съда.

Жалбоподателят оспорва изцяло ревизионния акт, с който на дружеството са установени задължения по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/. в резултат на отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 25 600,00 лв. по издадени фактури от [фирма]. ЕИК[ЕИК] и [фирма] с ЕИК[ЕИК].

Установява се, че Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1203338/23.04.2012 г., издадена от С. Т. К. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП С., изменена със ЗВР № 1205861/01.08.2012 г., издадена от Е. А. В., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП С., спряна със Заповед № 1200435/10.08.2012 г., издадена от С. Т. К. на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП С. и възобновена със Заповед № 1300.1.3I-B/07.01.2013 г. издадена от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП С. упълномощена със Заповед № ОД-01-1358# 10/01.11.2012 г., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.12.2010 г. до 31.12.2010 г. и

от 01.03.2011 г. до 30.04.2011 г.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК във връзка с решение на директора на дирекция ОДОП С., № 727/02.04.2012 г., с което частично е отменен РА № [ЕГН]/09.11.2011 г. на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № 1300131/18.03.2013 г. Същият е оспорен от задълженото лице по реда на чл. 117. ал. 5 от ДОПК с подадено възражение, вх. № 3330/04.03.2013 г. по описа на ТД на НАП С.. Изложените съображения от жалбоподателя са обсъдени и приети за неоснователни от органа по приходите издал спорния РА.

Ревизията приключва с РА № 1300131/18.03.2013 г., издаден от М. Г. П. на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган №[ЕИК].02.2013 г. издадена от М. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” на ТД на НАП С.

Според РД, РА и Решението на директора на Дирекция „ОДОП”, предметът на дейност на [фирма] е извършване на консултантски услуги. През ревизираните периоди дружеството ползва под наем търговски имот, находящ се в [населено място], Г.. Представен е легализиран договор за наем, съгласно който дружеството е наело 2 обекта в търговски имот „S.” с площ 110,26 кв. м. и 51.74 кв. м. Наетите имоти са декларирани от дружеството като обособен постоянен обект”офис М.” за извършване на търговска дейност на територията на Република Г..

По делото не е спорно, а това се приема за доказано и от текста на РД, че приходите от продажба на услуги се признават в отчета за приходи и разходи пропорционално на степента на извършване на услугата към датата на баланса. Степента на осъществяване се определя въз основа на проучване на извършената работа. Когато съществуват значителни неясноти относно получаването на прихода, не се признава приход. Приход от продажба на стоки се признава в отчета за приходи и разходи в момента, когато същественият риск и собственост се прехвърлят върху купувача.

Дружеството отписва наличните стоки и материали при тяхната продажба и потребление по метода „Средно претеглена цена”. Разходите в дружеството се признават в момента на тяхното възникване. Последващо възникналите разходи, в следствие на замяна на някой компонент от дълготрайни материални активи, които се отчитат отделно, се капитализират. Други последващи разходи се капитализират само, ако се увеличи бъдещата икономическа изгода, произтичаща от машините и съоръженията. Ревизираното лице прилага двустранна форма на счетоводно записване. Организирано е и е водено текущо счетоводно отчитане в съответствие с утвърден от ръководителя индивидуален сметкоплан. Формата на счетоводството осигурява синхронизирано хронологично и систематизирано /аналитично и синтетично/ счетоводно отчитане на стопанските операции.

В хода на ревизионното производство са предприети процесуални действия, като на основание чл. 37, ал. 3. чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК. На ревизираното лице е връчено Искане на представяне на документи и писмени обяснения, от задълженото

лице /ИПДПОЗЛ/ изх. № К. 2488/03.05.2012 г. и № К. 2926/21.05.2012 г. Изисканите документи са представени в указаните срокове от ревизираното лице.

Съгласно констативната част на РД, [фирма] е извършвало дейност във връзка със сключен договор от 05.07.2010 г. със „CS C. S.“. UK L., дружество, регистрирано на Британските В. острови с VIN GB[ЕИК]. С посочения договор, ревизираното лице се е задължило да извърши консултантски услуги, подробно описани в т. II от договора, които са свързани с доставката, сертификацията, митническото оформяне на вноса на оборудване и материали от Европа и Русия във връзка с изграждането на завод за производство на химически продукти, произвеждани от природен газ. Във връзка с договора е представена поръчка № 2/05.12.2010 г., като със същата от „CS C. S.“, UK L. е изискано [фирма] да окаже конкретни консултантски услуги, подробно изброени в т. 1 — т. 12 на стр. 8 от РД.

С последната CS C. S. UK L. е изискало да му бъдат оказани следните консултантски услуги:

1. Предоставяне на консултации по разрешителните режими и сертификацията на оборудване и материали при вноса им в Руската Федерация.
2. Предоставяне на консултации по митническо оформяне на вноса в Руската Федерация и/или О. на доставяните от Европа за нуждите на завода за етилен в Н. У. оборудване и материали.
3. Анализ на техническа, търговска и финансова документация, предоставена от европейски доставчици на оборудване.
4. Подготовка на отчети в табличен вид за движението на поръчки, договори и доставки на оборудване от Европа по прогноза 1.
5. Подготовка и анализ на информация, предоставена от европейски доставчици на оборудване, относно притежаването на необходимите сертификати за качество.
6. Подготовка на график за преговори и информационни писма относно участието в тях.
7. Участие в технически и търговски преговори с доставчици на оборудване.
8. Извършване на инспекции на заводи.
9. Проучване на пазара за съответното оборудване по спецификация, проучване на доставчици, проверка на предоставени референции, чертежи, спецификации и други.
10. Предоставяне на консултации във връзка със сключването на договори с потенциални доставчици за доставяне на оборудване за CS.
11. Предоставяне на консултации във връзка с проучвания/изследвания на

параметри/показатели на резервни части на оборудването, предоставяно от доставчици /3 етапа/.

12. Предоставяне на консултации във връзка със закупуване на допълнителни резервни части по отделни позиции.

С поръчката е изискано документите да бъдат предадени в електронен вид чрез електронна поща или D.. За изпълнение на поръчката е договорена цена в размер на 93555,00 евро.

Установява се от РД и самата поръчка № 2/05.12.2010 година, че към нея са направени уточнения, като е конкретизирано какви консултации да се предоставят по отделни позиции от заявката, а именно:

1. Предоставяне на консултации по разрешителните режими и сертификацията на оборудване и материали при вноса им в Руската Федерация /т. I от поръчката/ да включва и консултации във вид на справки или анализи на действащата нормативна база в областта на инвеститорския контрол, режима на инвестициите, реда на предоставяне на класификация на отделните инвестиции, както и техния регистрационен режим.

2. Анализ на техническа, търговска и финансова документация, предоставена от европейски доставчици на оборудване /т. 3 от поръчката/ да включва и преводите на изисквания за безопасна работа с оборудване, които изисквания са неразделна част от последващ режим на сертифициране и получаване на нужни разрешения за употреба, сертификати за качество и т.н.

3. Предоставяне на консултации във връзка със сключването на договори с потенциални доставчици за доставяне на оборудване за CS /т. 10 от поръчката да включва и консултации по различни проекти на български фирми на европейския пазар. Целта на това запитване е фирмата CS да си изясни степента на стабилност на позиционирането на българските фирми в отрасъл „строителство в енергетиката” с цел оценка на перспективността им и евентуално бъдещо сътрудничество.

4, По възможност консултациите да бъдат предоставени във вид на ппт- слайдове или друг вид интерактивни презентации.

Ревизиращите са установили , че поръчката е от 05.12.2010 година, а запитването отправено от [фирма] към [фирма] е от 02.11.2010 година, т. е. поръчката от CS C. S. UK L. е направена след запитването към [фирма].

В случая съдът намира, че доколкото запитването по съдържание е свързано с предмета на договора, от който черпи права жалбоподателя за да се признае правото му на данъчен кредит, то същото е индичия за преддоговорни отношения между жалбоподателя и доставчика на услугата – [фирма] /чл.12 от Закона за задълженията и договорите/, поради което неправилен е изводът на ревизиращите в РД, неразделна част от РА, че изисканите услуги от [фирма] не са следствие и резултат от направената поръчка от CS. Този извод на настоящия съдебен състав се потвърждава

и от обстоятелството, за което ревизиращите не спорят в РД, а именно, че в запитването към [фирма] е направена конкретизация на дейностите и услугите, които се изискват да бъдат извършени от него. Договорът се счита сключен, в момента на постигане на съгласие между страните по съществените елементи на поръчката, вкл. И досежно предмета на договора, конкретизиран в запитването към [фирма] и позоваването на него /потвърждаването/ от страна на жалбоподателя, вкл. и в жалбата до съда.

В писмените си обяснения с вх. № К.-2926#1/31.05.2012 година ревизираното лице е представило информация за всяка конкретна услуга, предоставена от [фирма]:

1. Консултации по проекти на български фирми на европейския пазар — „А.” Е. е извършила интернет маркетинг на български фирми извършващи дейност в областта на автоматизирани системи за управление на технологичните процеси /АСУТП/. Представено е кратко описание на фирмите, таблица със систематизация на информацията за фирмите и справка за адреси, телефони, e-mail за осъществяване на контакти с процесите фирми. Ревизираното лице посочва, че тази информация е необходима на [фирма] за предстоящи, бъдещи преговори, свързани с предстоящи доставки на системи за автоматизирано управление D./E. systems. Дружеството посочва, че тази информация е необходима във връзка с т. 7 и т. 10 от втората поръчка на CS C. S. UK L..

2. Консултации относно проектиране и монтаж на автоматизирани системи за управление /в Б./ - Представено е писмо от [фирма], в което са формулирани и конкретизирани изводите относно българските фирми, проектиращи и монтиращи автоматизирани системи за управление. Дружеството посочва, че тази информация е необходима на [фирма] за провеждането на преговори относно доставката на автоматизирани системи за управление от Европа за Русия във връзка с т. 7 от втората поръчка на CS C. S. UK L..

3. Консултации по ценови оферти от български фирми за оборудване за производство на етилен - Представена е информация относно ценови вариации на контролери за АУСТП, резервоари от неръждаема стомана и клапани, производими от български производители. Дружеството посочва, че тази информация е необ/содима на

[фирма]. за да предостави консултации на CS C. S. UK L. относно проучвания/изследвания на параметри/показатели

на съставни части на оборудването, предоставяно от доставчици и предоставяне на консултации във връзка със закупуване на /допълнителни резервни части по отделни позиции във връзка с т. 11 и т. 12 от втората поръчка на CS C. S. UK L..

4. Консултации във вид на справки за действащи нормативни актове в областта на инвеститорския контрол - Представена е информация относно нормативната база в Б. в областта на инвеститорския контрол - законите в Б.

регулиращи тази сфера, както и информация относно организациите, съществуващи в тази сфера. Дружеството посочва, че тази информация е необходима на [фирма] във връзка с предоставяне на консултации относно сключването на договори с потенциални доставчици за доставяне на оборудване на CS C. S. UK L. във връзка с т. 10 от втората поръчка на CS C. S. UK L..

5. Превод на техническа документация за оборудване и материали - Представена е техническа характеристика на контролер 66 на български език, руски език и английски език. Дружеството посочва, че тази информация е необходима на „Авангардни индустриални технологии”Е., във връзка с предоставяне на консултации на CS C. S. UK L. относно анализ на техническа, търговска и финансова документация, предоставена от европейски доставчици на оборудване и анализ на информацията от последните относно притежаването на необходимите сертификати за качество във връзка с т. 3 и т. 5 от втората поръчка на CS C. S. UK L..

6. Превод на изисквания за безопасна работа с оборудване — Предоставена е информация относно нормативните изисквания на територията на Б. за безопасна работа с оборудване за взривоопасни обекти и списък на българските държавни стандарти за производство на такова оборудване. Информацията е представена на български език, руски език и английски език. Дружеството посочва, че последната е необходима на [фирма] във връзка с предоставяне на консултации на CS C. S. UK L. относно анализ на техническа, търговска и финансова документация, предоставена от европейски доставчици на оборудване и анализ на информацията от последните относно притежаването на необходимите сертификати за качество във връзка с т. 3 и т. 5 от втората поръчка на CS C. S. UK L..

7. Превод на поетапен план за производство на оборудване — Представен е примерен поетапен план за производство на дроселови клапи с превод на руски език. Дружеството посочва, че тази информация е необходима на [фирма] във връзка с извършване на инспекции по заводи във връзка с т. 8 от втората поръчка на CS C. S. UK L., като не е конкретизирано кои заводи.

8. Превод на разрешителни за употреба и поддръжка - Представена е информация относно това какви сертификати се издават в Б. за употребата на оборудване, използвано на взривоопасни обекти и превод на списъка със сертификатите на руски и английски език. Дружеството посочва, че тази информация е необходима на [фирма] във връзка с предоставянето на консултации на CS C. S. UK L. по т. 1 от втората поръчка на CS C. S. UK L. относно разрешителните режими и сертификацията на оборудване и материали при вноса им Руската Федерация.

Съдът кредитира фактическите констатации на ревизиращите в РД, въз основа на които органите на приходната администрация приемат, че от представените документи се установява, че предоставените услуги от [фирма] на [фирма] се отнасят до технически консултации по отношение на нормативни изисквания и документи, действащи и относими на територията на Б., маркетинг на български фирми, извършващи дейност в областта на автоматизирани системи за управление на технологични процеси, информацията относно какви сертификати се издават в Б. за употребата на оборудване, използвано на взривоопасни обекти. Това е така, защото с тези фактически установявания на ревизиращите всъщност те признават неизгодни за себе си факти, свързани с изпълнение на договора за консултантски услуги от страна на [фирма], така както му е възложено от жалбоподателя.

В писмените си обяснения ревизираното лице посочва, че услугите от [фирма] са използвани и са свързани с изпълнение на услугите, възложени с Поръчка № 2/05.12.2010 година от CS C. S. UK L.. Ревизираното лице е представило Протокол № 2 от 30.01.2011 година към договор за предоставяне на услуги и консултации от 05.07.2010 година, с който страните приемат, че [фирма] е предоставило на CS C. S. UK L. услуги и консултации, посочени в Приложение № 1 към протокола във връзка с поръчка № 2/05.12.2010 година. Действително посочените услуги и консултации като описание на работите са абсолютно идентични с описаните услуги в поръчка № 2 от 05.12.2010 година без да се съдържа конкретизация на дейностите и/или документите, извършени/предоставени от [фирма]. Това само по себе си обаче не сочи на извод, че услугите не са извършени, а е индичия за точното изпълнение на договора от страна на [фирма]. Затова и в неоспорения от ответника Протокол за приемане на работата, е записано, че възложителят потвърждава, че всички услуги и консултации, предоставени от консултанта-изпълнител, са изцяло в съответствие с изискванията на възложителя за тяхното качество, както и че консултациите по изискванията на регулаторните органи на Руската федерация за сертифициране и получаване на разрешения за употреба и експлоатация на оборудване и материали, внасяни на територията на Русия и консултациите по взаимодействие със сертифициращи агенции по въпросите за сертифициране и получаване на разрешения за употреба и поддръжка на оборудването и материалите, внесени на територията на Русия са предоставени на възложителя в пълен размер.

Стойност на услугите и консултациите е 93555.00 евро. Задълженото лице е издало инвойс ф-ра № 2/07.02.2011 година на същата стойност и е начислило ДДС с нулева ставка като е посочило като основание за начисляване чл. 21. пар. 5, т. 1, т. 2/чл. 86, пар. 3 от ЗДДС.

Във връзка с услугите възложени с поръчка № 2 от 05.12.2010 година и документирани с ф-ра № 2/07.02.2011 година, издадена на CS C. S. UK L., ревизираното лице е представило писмени обяснения, в които посочва

конкретните действия, които са извършени за всяка услуга, а именно:

1. Предоставяне на консултации по разрешителните режими и сертификацията на оборудване и материали при вноса им в Руската Федерация - Р. чрез интернет-страниците на контролните органи на Руската Федерация, сбор на информация чрез правно-информационни системи, съдържащи законови нормативни бази относно сертификацията на оборудване и материали при вноса им в Руската Федерация. Компетентно мнение на юрист /А. Д./ в писмен вид. предоставящо информация относно законовия ред за сертифициране на оборудването и материалите при вноса им в РФ. относно реда и процедурите, комплекта документи и срокове за извършване л-т процедурите. Посочено е. че представената информация се отнася за оборудване Н. Е., Р..

2. Предоставяне на консултации по митническо оформяне на вноса в Руската Федерация и/или О. на доставяните от Европа за нуждите на завода за етилен в Н. У. оборудване и материали - Предоставена е информация относно реда. по който в митническите агенции на Руската Федерация се оформя вноса на оборудване от Европа и информация относно пакета с необходими документи и реда за тяхното оформяне/ Посочено е. че представената информация се отнася за оборудване Н. Е., Р..

3. Анализ на техническа, търговска и финансова документация, предоставена от европейски доставчици на оборудване /2 етапа/ - Представен е анализ на търговските предложения на производителите по позициите F. Н. и V., сравнение на цените на различни предложения, проверка на съответствието на предоставените предложения на техническите изисквания /на завода за производство на етилен/полиетилен/, констатации за наличието на несъответствия на предложенията на техническите изисквания.

4. Подготовка на отчети в табличен вид за движението на поръчки, договори и доставки на оборудване от Европа по прогноза 1 - Подготовка на ексел - таблица за движението на поръчките, договорите и доставките на оборудване от Европа за Русия с посочване на актуалните дати за подписване на договори, дати за доставка на оборудване, наличието на закъснения и отразяването на плащанията по вече подписаните от CS договори.

5. Подготовка и анализ на информация, предоставена от европейски доставчици на оборудване, относно притежаването на необходимите сертификати за качество - Сбор за информация относно притежаваните от явилите се на тръжната процедура доставчици, сертификати, техния срок на действие и необходимостта от подновяването им и времето, което може да бъде заето с подобен род дейности.

6. Подготовка на график за преговори и информационни писма относно участието в тях - Подготовка на ексел-график за предстоящи преговори и подготовка на електронни писма за участие в тях, с посочване на доставчика,

мястото на срещата, специалистите, които ще присъстват и въпросите, които ще се разглеждат.

7. Участие в технически и търговски преговори с доставчици на оборудване -Присъствено участие в търговски и технически преговори с потенциални доставчици на оборудване и материали според графика за преговорите.

8. Извършване на инспекции на заводи - Посещение на заводите и офисите на потенциалните доставчици, с цел запознаване с техническата и финансовата им възможност за изпълнение на поръчките на CS относно доставка на оборудване и материали в Русия, инспектиране на етапи - подготовка за производство, производство, следпроизводствен контрол, подготовка на документация /техническа, транспортна и др./. В писмените си обяснения ревизираното лице посочва, че инспекции по заводи-производители са извършвани на териториите на Г., А., Ш., Х. с цел проверка на състоянието на производството, готовността на произведените материали и оборудване и съпътстващата документация.

9. Проучване на пазара за съответното оборудване по спецификация, проучване на доставчици, проверка на предоставени референции, чертежи, спецификации и други -Р. на пазара на съответното оборудване според предоставена от възложителя спецификация, анализ на пазара, сравнение на доставчиците, предоставили вече своите предложения с тези, които не са били допуснати до финалната фаза на тръжната процедура.

10. Предоставяне на консултации във връзка със сключването на договори с потенциални доставчици за доставяне на оборудване за CS - предоставяне на технически и юридически консултации относно сключването на договори с потенциалните доставчици, анализ на тяхното икономическо състояние, анализ на съответствието на техническата им база. на обема от необходимата за извършване работа по производство на съответното оборудване.

11. Предоставяне на консултации във връзка с проучвания/изследвания на параметри/показатели на резервни части на оборудването, предоставяно от доставчици /3 етапа/ - Консултацията относно дали параметрите, показвани от предлаганото оборудване, са достатъчни за постигане на обема на работа, показан в техническата спецификация; обзор на параметрите и показателите на отделните части и проверка на тяхното сборно съответствие на общите изисквания.

12. Предоставяне на консултации във връзка със закупуване на допълнителни резервни части по отделни позиции — Консултации относно необходимостта от закупуване на резервни части за 1 година експлоатация и за пуск, сравнение и анализ на рентабилността от покупката на такива части на европейския пазар с възможността им на руския пазар.

За да се признае правото на данъчен кредит на ревизираното дружество и при

положение, че ревизиращите не отричат, т.с. не оспорват наличие на резултата от изпълнението на договора от страна на [фирма], ирелевантно е за правото на страната по чл.9 от ЗДДС, че ревизираното лице не е представило подробна конкретна информация за какво точно оборудване и материали се касае, на кои европейски търговци на оборудване е извършен анализ на техническа, търговска и финансова документация, с кои доставчици са водени преговори, къде са водени преговорите, с кои доставчици са сключени договори, кои заводи производители на оборудване са посетени и инспектирани.

Освен протокола и Приложение № 1 към него ревизираното лице е представило документи, за които твърди, че се отнасят и са във връзка с извършените услуги, както и че са предоставени на CS C. S. UK L.. Върху последните няма подпис на изготвил, нито на получил. Една част тях са на български език, други на английски език, трети на руски език. Същите са представени без приложен опис чрез куриер на [фирма] на 06.08.2012 година. Същите не са подредени и класифицирани, няма обозначение за коя услуга и/или консултация се отнасят. Представените документи представляват изложение във свободен текст относно правомощията на Федерална служба за екологичен, технологичен и ядрен надзор във Руската Федерация; изложение относно процедурата по митническото оформяне при внос на оборудване и материали във Руската Федерация; различни таблици; техническа документация на оборудване от Л. АГ и други европейски фирми, които не са български.

Ревизиращите констатира, че не е депозирана информация как са предоставяни услугите на CS C. S. UK L., къде са предоставяни т.с. място на изпълнение на договора, от кого са предоставяни. Липсват доказателства как е осъществена търговска кореспонденция между [фирма] и CS C. S. UK L.. Според приходната администрация дружеството не представя обвързка конкретно кои получени услуги от [фирма] с кои конкретни услуги на CS C. S. UK L., са свързани. Липсвали и доказателства, че представените материали и услуги от [фирма] са свързани с услугите и консултациите, предоставени на CS C. S. UK L..

По делото и както констатира ревизиращите в хода на ревизионното производство, са представените документи от [фирма], които съдържат информация относно проектирането и монтажа на автоматизирани системи на територията на Б., маркетинг на български фирми, информация относно нормативната база в Б. относно изискванията за безопасна работа, относно сертификатите, които се издават в Б.. Представените услуги на CS C. S. UK L. са свързани с митническо оформяне на вноса на оборудване в Руската Федерация и нормативните изискванията на тази държава, анализ на техническа, търговска и финансова документация, предоставена от европейски доставчици на оборудване, инспекции на заводи, консултации във връзка със сключването на договори с потенциални доставчици и др. Затова съдът като съпоставя вида на получените услуги от [фирма] съобразно

писмените доказателства по делото и заключението на съдебно-счетоводната експертиза, намира, че същите съвпадат по предмет и съдържание с тези предоставени по-после от жалбоподателя на CS C. S. UK L.. Този извод се потвърждава и от отговора на властите във В., които съдът анализира по-долу. Следователно доставката на услуга е използвана за последващи облагаеми доставки от страна на жалбоподателя с CS C. S. UK L..

В хода на ревизията на основание чл. 143 от ДОПК и чл. 7 от Регламент на /ЕО/ 904/2010 година на 09.08.2012 година е открита административна процедура за обмен на информация между компетентните органи на Република Б. и В.-във връзка с отправено запитване /формуляр S./ за CS C. S. UK L.. Изискана е проверка относно установяване на получени доставки на услуги от CS C. S. UK L.. - VIN № G. във връзка с деклариран консултантски услуги от страна на [фирма] към процесния получател съгласно договор от 05.07.2010 година. Изискана е така също и подробна информация, както и доказателства за услугите по заявка № 2 от 05.12.2010 година, конкретизация на вида на услугите, място на предоставяне, начин на предоставяне, начин на осъществяване на комуникация и търговска документация.

Получено е потвърждение за изпращане на молбата за административно сътрудничество до данъчната/приходна администрация на В.. Изискана е информация за периода 01.10.2010 година- 30.06.2012 година.

От приходната администрация е получена информация формуляр „S. 2004” с референтен номер Е..

В отговора на приходната администрация на В. е посочено, че CS C. S. L. е английска компания, основана с цел да осигурява разчистване на земни площи, обеззаразяващи инструменти и техника на руска компания /VIS/, занимаваща се с изграждане на съоръжения за Зимните олимпийски игри. Всички стоки ще бъдат доставени от доставчици от Г. и И., но поради размера на поръчките, плащанията се осъществяват на траншове преди доставките на стоките. До момента е осъществена само малка доставка на стоки до Русия. В отговора е посочено, че великобританският търговец е получил услуги за гарантиране на качество и технически услуги от [фирма] в Б., преди доставката на стоките до Русия.

Уточнено е, че всички услуги се отнасят за подготовката на стоките преди доставката до клиента в Русия. Услугите най-вероятно са предоставени в Г., тъй като голяма част от стоките са с произход от Л.. Получени са общо 7 фактури от българския доставчик, копия на които заедно с първоначалния договор са приложени към отговора. Всички фактури са включени в счетоводството на английския търговец. Управител на английската компания е г-жа J. P., която е също така и директор на C. T. C. L., която води счетоводството във В.. Комуникацията между двете компании е уредена чрез крайния потребител на стоките в Русия, който е препоръчал българската

компания, която да предостави услугите.

Ответникът не представи доказателства в хода на ревизионното и съдебното производство, които да опровергават констатациите в отговора на приходната администрация на В. като официален свидетелстващ документ, арг. Чл.193 от ГПК, поради което съдът приема, че CS C. S. UK L.. е получил услуги за гарантиране на качество и технически услуги от [фирма] в Б., така както е посочено в него. Отговорът кореспондира с всички обсъдени по делото писмени доказателства, вкл. и заключението на вещото лице С..

Действително данъчната администрация на В. не е предоставила отговор дали техният търговец е изпращал заявка № 2 от 05.12.2010 година до [фирма] и конкретно какви услуги е получил във връзка с тази заявка, но ответникът не оспорва наличието на заявка №2 и нейното съдържание, а даже се позовава на тях в процесния по делото РД. Във връзка с изложените факти и обстоятелства, представените документи от ревизираното лице и приложените документи към отговора от данъчната администрация на В. се установява, че представените документи от [фирма] съдържат информация относно проектирането и монтажа на автоматизирани системи на територията на Б., маркетинг на български фирми, информация относно нормативната база в Б. относно изискванията за безопасна работа, относно сертификатите, които се издават в Б.. Ф-ра № 106/21.12.2010 година, която „А.“Е. е издала във връзка с процесните услуги, е отразена като текущ разход за дейността през 2010 година и участва при формирането на финансовия резултат за 2010 година.

Вещото лице по приетото заключение на единична ССЕ, констатира, което се кредитира и от съда, че съгласно данните в приложеното по делото извлечение по сметка на жалбоподателя в Р. Б. АД, по фактура №106 от 21.12.2010г. са наредени 31 355,03 евро. Ревизираното лице декларира и представя документи, че предоставените услуги на CS C. S. UK L. са свързани с митническо оформяне на вноса на оборудване в Руската Федерация и нормативните изискванията на тази държава, анализ на техническа, търговска и финансова документация, предоставена от европейски доставчици на оборудване, инспекции на заводи, консултации във връзка със сключването на договори с потенциални доставчици и др. Затова съдът приема, че предоставените материали и услуги от А. Е. са свързани с услугите и консултациите, които ревизираното лице декларира, че е предоставило на CS C. S. UK L..

Също така видно е от договор от дата 02.11.2010 г., че [фирма] възлага на [фирма] да извърши следните услуги: превод на техническа документация за оборудване и материали; превод на изисквания за безопасна работа с оборудване и материали; превод на поетапен план за производство и оборудване; превод на разрешителни за употреба и поддръжка: консултации по проекти на български фирми на европейския пазар: консултации, относно проектиране и монтаж на автоматизирани системи за управление в Б.:

консултации по ценови оферти от български фирми за оборудване за производство на етилен: консултации във вид на справки за действащи нормативни актове в областта на инвеститорския контрол.

В чл. 17 от сключения договор е посочено, че приемането на изпълнението се извършва с приемателен протокол, в който следва да се опише количеството и качеството на извършените работи. Представен е протокол № 1 от 20.12.2010 г. /лист 126 лице и гръб от номерацията на Дирекция „ОДОП“ в приложение №1 към делото/, към който са описани конкретно извършените работи и услуги, предоставени от [фирма] на [фирма], т.с. същите са индивидуализирани и конкретизирани и изпълват предмета на договора за възлагане на извършване на услуги.

Във връзка с изпълнението на договора от страна [фирма] е издадена фактура № 0...106/21.12.2010 г. с данъчна основа 100 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 20 000, 00 лв.

В РА органите по приходите са приели, че извършените услуги от [фирма] в полза на ревизираното дружество не са свързани с извършване на облагаеми доставки от [фирма]. На основание чл. 69, ал. 1. т. 1 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1. т. 1 от ЗДДС не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 000.00 лв. по издадената фактура от № 106/21.12.2010 г. от [фирма].

По отношение на фактури № 0... 109/10.03.2011 г. с данъчна основа 10 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 2 000.00 лв. и № 0...112/08.04.2011 г. с данъчна основа 18 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 3 600.00 лв. издадени от [фирма] /след извършено преобразуване на [фирма]/, ревизиращите са установили, че със същите са документирани доставки за наем на автомобил „Тойота РАВ 4V“ с рег. [рег.номер на МПС] .

В РД е посочено, че описаният автомобил не попада в обхвата на определението за „лек автомобил“, заложено в § 1. т. 18 от ДР на ЗДДС, което не се споделя от настоящия съдебен състав, който в този смисъл цени заключението на приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза. В хода на ревизионното производство от ревизираното лице са представени фискални бонове за покупка на гориво, документи, удостоверяващи, че посоченият автомобил е ползван за целите на независимата икономическа дейност на дружеството на територията на Г.. Представени са издадени фактури от представителството на „Тойота“ в Г. за извършени ремонти на автомобила. Към възражението срещу подадения ревизионен доклад решаващият орган в Решението си, се е позовал на представени 89 пътни листа за ползване на автомобила на територията на Г.. Представено е и изисканото от органите по приходите свидетелство за правоуправление на посочения водач на МПС в пътните листа - П. Л. П..

Независимо от представените документи, органите по приходи в РА са приели, че „ревизираното лице не е използвало наетия автомобил в рамките

на независимата си икономическа дейност” /стр. 7 от РА/. За да обоснове така приетата теза, органът по приходите е посочил, че от представените пътни листа не се установявала целта на извършените пътувания с наетия автомобил. В писмените обяснения на лицето било посочено, че през ревизираният период автомобилът бил ползван за посещение па инспекции по заводи - производители /клиенти на възложителя „CS C. S.“, UK L./ на територията на Г., А., Ш. и Х.. В тази връзка ревизиращите намират, че липсват доказателства и писмени свидетелства, които да удостоверяват така декларираното обстоятелство.

Предвид гореизложеното органите по приходите са приели, че извършените услуги от [фирма] в полза на ревизираното дружество не са свързани с независимата му икономическа дейност. В тази връзка и на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1. т. 1 от ЗДДС не е признато право на данъчен кредит в общ размер на 5 600,00 лв. по фактури № 109/10.03.2011 г. и № 112/08.04.2011 г. издадени от [фирма].

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт като твърди, че направените заключения от органите по приходите са неправилни е оглед събраните доказателства. Излага доводи, че липсват ограничения, които да налагат към датата на получаването на услуги, дружеството да има сключен договор за следващи доставки. Сочи, че от установеното обстоятелство, че получените услуги от [фирма] са реално извършени следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит по фактура № 0... 106/21.12.2010 г. издадена във връзка с изпълнението на сключен договор от 02.11.2010 г. По отношение на получените услуги по фактури № 0...109/10.03.2011 г. и № 0...112/08.04.2011 г., издадени от същото дружество, с вписан предмет „наем на автомобил „Тойота РАВ 4” с рег. [рег.номер на МПС]”, счита РА в тази част за незаконосъобразен. Излага съображения, че използването на посоченото МПС „не е част от предмета на дейност на дружеството, но е свързано с неговото осъществяване”. Твърди, че извършените служебни пътувания с автомобила са изцяло свързани с предмета на дейност на дружеството. В заключение иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен.

За да мотивира постановения отказ на данъчен кредит, ревизиращият орган се е позовал на чл. 69, ал. 1. от ЗДДС като е приел, че получените от жалбоподателя консултантски услуги няма да се използват за последващи облагаеми доставки. В тази връзка с обжалвания акт е коригиран и ползваният данъчен кредит за извършените консултантски услуги от [фирма]. Във връзка с фактури № 0...109/10.03.2011 г. с данъчна основа 10 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 2 000,00 лв. и № 0...112/08.04.2011 г. с данъчна основа 18 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 3 600.00 лв. издадени от [фирма]/след извършено преобразуване на [фирма]/ е установено, че със същите са документирани доставки за наем на автомобил „Тойота РАВ 4” с рег. [рег.номер на МПС]. Ревизиращите органи са констатирани, че автомобилът не е ползван в рамките на независимата икономическа дейност

на жалбоподателя.

Видно от представените по делото документи и Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ в хода на ревизията се установява, че посоченият автомобил е експлоатиран основно в [населено място], Г., където се намира и търговския обект на дружеството. Това е така и според представените фискални бонове за покупка на гориво и документи и издадени фактури от представителството на „Тойота“ в [населено място] за извършени ремонти на автомобила. Представени са и 89 пътни листа за ползване на автомобила на територията на Г.. От записаните маршрути в същите е видно, че преобладаващата част от маршрутите са „офис-М.-офис“, „офис-Л.-офис“, „М.-летище-М.“ и други. Представено е и изисканото от органите по приходите свидетелство за правоуправление на посочения водач на МПС в пътните листа - П. Л. П.. От извършената служебна проверка от настоящата инстанция се установява, че същият е назначен на трудов договор в ревизираното дружество на длъжност „експерт техническа информация“.

С РД е установено, че жалбоподателят ползва под наем търговски имот, находящ се в [населено място], Г.. Представен е легализиран договор за наем, съгласно който дружеството е наело 2 обекта в търговски имот „S.“ с площ 110.26 кв. м. и 51.74 кв. м. Наетите имоти са декларирани от дружеството като обособен постоянен обект „офис М.“ за извършване на търговска дейност на територията на Република Г.. От събраните материали по преписката се установява, че наетият под наем автомобил е използван основно в [населено място], като началния или крайния пункт на записаните маршрути в пътните листи е именно [населено място].

Доказателства по преписката в тази връзка са Протокол № 1 от 07.10.2010 г., Протокол № 2 от 30.01.2011г., Протокол № 3 от 10.05.2011г., относно особен и постоянен обект за извършване на икономическа дейност на територията на Република Г. .

Ревизиращите са констатирани, че доколкото въпросният постоянен обект се намира на място различно от мястото, където жалбоподателят е установил своята независима икономическа дейност, в настоящия спор според ревизиращите приложение намира чл. 21, ал. 2. изр. 2 от ЗДДС. Според нея услугите, които се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независима си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект.

Предвид изложеното мястото на изпълнение на услугите, предоставени от [фирма] е в Г., поради което не е следвало да се начислява ДДС.

Ревизиращите органи изтъкват в РА, а така също и директора на Дирекция „ОДОП“, че мястото на изпълнение при доставка на услуга отдаване под наем или представяне на ползване на превозни средства, която е различна от

краткосрочен наем или краткосрочно предоставяне за ползване на превозни средства на данъчно незадължено лице, е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес обичайно пребиваване. С оглед на изложеното, приходната администрация счита, че в случая не е налице доставка на услуга по отдаване под наем на лек автомобил за период по - дълъг от 30 дни, като получателят по доставката е данъчно незадължено лице - няма регистрация по ЗДДС в Г., има постоянен адрес или обичайно пребиваване извън територията на страната, мястото на изпълнение на доставката е извън територията на страната и за същата не възниква задължение за начисляване на данък върху добавената стойност на основание чл. 86. ал. 3 от ЗДДС.

За установяване на обстоятелството дали лекият автомобил е луксозна стока, дали е серийно производство и предназначено ли е за масова употреба, както и какъв период е изминал от годината на неговото производство, каква е стойността му, сравнена с автомобили от същият клас и пазарния размер на наема, съдът е приел неоспореното от страните заключение на единична съдебно-автотехническа експертиза с участието на вещо лице Р. С.. От същото съдът намира за доказано, че в материалите по делото няма приложен договор за наем на автомобил. Според ревизионен акт № 1300131 / 18.03.2013 г. (стр.18) „Предмет на договора е отдаването под наем на лек автомобил Тойота РАВ 4 с рег. [рег.номер на МПС] .” (стр.50 гръб). Затова след като ревизиращите са се позовали на този договор, макар и да не е представен по делото, доколкото това позоваване съдържа неизгодни за ответната страна факти, съдът приема, че процесният автомобил действително се е ползвал по договор за наем.

Според фактура № 40 0511 0026105 9 (стр.61 гръб) автомобил с регистрационен номер СА 0681 МН е с идентификационен номер J..

От разшифровката на идентификационния номер J. (приложение № 1 горе) се установява, автомобилът е марка Т. модел R.. Произведен е през месец декември 2007 г.

Двигателите с код 1AZFE се монтират на автомобилите Т. R. III с код на рамата АСА3 след месец март 2006 г. (приложение № 1 долу). Двигателите са бензинови с работен обем 1998 см3 и мощност 112 kW/152 к.с. Автомобилът е в категорията 4WD - превод на четирите колела, т.е. с повишена (висока) проходимост. От направената на 26 април т.г. справка по идентификационен номер J. при официалния вносител на Т. за Б. -Тойота Б. Е., вещото лице е установило, че автомобилът е закупен през месец февруари 2008 г. По техни данни в Б. не са внасяни автомобили, които са били заводско оборудвани със седем места. В този период обаче, по желание на купувачите, те като продавач, чрез външна фирма са извършвали допълнително монтиране на още две седалки. В Тойота Б. Е. не пазят информация за автомобилите на които са били монтирани допълнително седалки. Според техният представител, това е било отразявано при нанасянето на данните в

свидетелството за регистрация - част I на конкретния автомобил.

Съдът приема за установено и, че автомобил Т. модел R. с идентификационен номер J. е произведен през месец декември 2007 г. за нуждите на европейския пазар. По данни на официалния за Б. вносител на автомобили Т., автомобил с идентификационен номер J. е бил продаден в Б. през месец февруари 2008 г. Според фактура № 40 0511 0026105 9 (стр.61 гръб) автомобил с този идентификационен номер е с регистрационен номер СА 0681 МН.

Според приложените към делото пътни листа, автомобил с регистрационен номер СА 0681 МН е ползван в периода от 01 декември 2010 г. (стр.111) до 30 април 2011 г. (стр.67).

За определяне стойността на автомобил Т. модел R. с идентификационен номер J. и регистрационен номер СА 0681 МН, вещото лице е използвало метода на пазарните аналози за автомобили от същият клас.

В българските сайтове mobile.bg, cars.bg, carmarket.bg, car24.bg и automobilni.bg, които предлагат автомобили от Б. се предлагат пет автомобила с параметрите на процесния автомобил. Тяхната средна цена е 34 570 лв. с ДДС. В българския сайт autoscout24.bg, който предлага автомобили в рамките на ЕС се предлагат 64 автомобила с параметрите на процесния автомобил. Поради големият им брой са били направени представителни извадки от по десет автомобила от началото, средата и края на поредицата подредена по възходящ ред на цените с които се предлагат. Средна цена от тези тридесет автомобила е 40 824 лв. с ДДС.

За установяване пазарния размер на наема по т.4 от поставените задачи, вещото лице е направило проучване в сайтове на фирми предлагащи автомобили под наем.

Били са използвани данните от три фирми, които предлагат автомобили под наем за Г. за Ф.. Автомобилите които се предлагат от клас S. 4x4 (с повишена проходимост) са Т. R., S. C., F. K. и V. T.. Средната цената за при най-благоприятен срок на наема е 113,75 лв. (58,16 €) на ден.

За Б. вещото лице е използвало данните от пет фирми, които предлагат автомобили под наем. Автомобилите които се предлагат от клас S. 4x4 (с повишена проходимост) са Т. R., S. C., S. Y., H. S. Fe и V. T.. Средната цената за при най-благоприятен срок на наема е 82,63 лв. (42,25 €) на ден.

От поискана от фирма за рента кар автомобили реална оферта, за автомобил Т. R. 4 била предложена цена от 32,33 € (63,23 лв.) на ден.

Следователно от заключението на вещото лице става ясно, че автомобилът не е луксозна стока според предназначението и пазарната стойност, която

има.

От заключението на приетата от съда и страните и неоспорена от тях съдебно-счетоводна експертиза, съдът намира за установено, че на 21.12.2010 г. от [фирма] с ЕИК[ЕИК] е издадена фактура № [ЕГН] срещу „Авангардни индустриални технологии“, с основание техническа услуга по договор на стойност 100 000 лева и начислен ДДС в размер на 20 000 лв. или общо 120 000 лв.

Съгласно данните посочени в приложеното по делото извлечение от сметката „Авангардни индустриални технологии“, в Р. Б. по фактура № 106821.12.2010 г. са наредени 31 355,03 евро.

На 15.11.2010 г. от „Авангардни индустриални технологии“, Е. е издадена фактура № [ЕГН] срещу „CS C. S.“, UK L. с основание Технически консултантски услуги по договор от 05.07.2010 г. аванс февруари април на стойност 93 555 евро с левова равностойност 182 977,86 лева.

На 30.01.2011 г. между „Авангардни индустриални технологии“, Е. и „CS C. S.“, UK L. е подписан протокол № 2 към договор за представяне на услуги и консултации от 05.07.2011 г.

С договора са приети извършените консултантски услуги и е потвърдена стойността от 93 555 евро.

На 13.05.2011 г. от дружеството жалбоподател е издадена фактура № [ЕГН] с основание Технически консултантски услуги по договор от 05.07.2010 г. аванс февруари април на стойност 80 650,00 евро с левова равностойност 157737,89 лева. За стойността на услугите е съставен инвойс във евро и фактура за стойността в лева.

Съгласно предоставената от счетоводителя на дружеството Хронологичен дневник по сметка 411 Клиенти по фактури 2, 3 издадени срещу „CS C. S.“, UK L. са отчетени по дебита на сметка 411 Клиенти и по кредита на сметка Приходи от услуги сума в размер на 469252,52 лв. , от които : по фактура № 1 в размер на 182 977,6+8 лв., по фактура 3 -157737,69 лв. и по фактура № 4 сума в размер на 128537,15 лв.

Като разход по получения приход от договорената консултантска услуга е отчетен разход по фактура № [ЕГН] по дебита на сметка 602 Разходи за външни услуги със стойността на услугата от 100 000 лв. и по дебита на сметка 4531 Начислен ДДС за покупките със стойността на начисления ДДС в размер на 20 000 лв. срещу кредитиране на сметка 401 Доставчици с общата стойност от 120 000 лв.

Издадената от [фирма] фактура № [ЕГН]/21.12.2010 е с основание техническа услуга по договор, съгласно предоставения хронологичен дневник по сметка 411 Клиенти, фактурата е осчетоводена по дебита на

сметка 411 Клиенти с пълната стойност на фактурата от 120 000 лв. срещу кредитиране на сметка 703 Приходи от услуги със стойността на наемната цена от 100 000 лв. и по кредита на сметка 4532 Начислен ДДС за продажбите в размер на 20 000 лв. При преглед на предоставения дневник за продажби на доставчика, вещото лице констатира, че ф-ра [ЕГН] е включена в дневника. Фактурата е осчетоводена като приход, начислен е ДДС и декларирана пред данъчната администрация.

На „Авангардни индустриални технологии“, Е. не е признато право на данъчен кредит по фактури издадени от [фирма] е издадена фактура № [ЕГН]/10.03.2011 г. на стойност 10 000 лв. и начислен ДДС в размер на 2000 лв. и от [фирма] С ЕИК фактура № [ЕГН]/08.04.2011 г. на стойност 18000 лв. и начислен ДДС в размер на 3600 лв. за основание за издаване на фактурите е посочено отдаване под наем.

По ревизионната преписка от РЛ са приложени фискални бонове за покупка на гориво, документи доказващи, че автомобилът е ползван за икономическата дейност на дружеството в Г.. Приложени са документи за извършен ремонт на автомобила от представителството на „Тойота“ в Г..

Във връзка с тези договори вещото лице е установило, че на 10.03.2011 г. от [фирма] е издадена фактура № [ЕГН] с основание „отдаване под наем“ на стойност 10000 лв. и начислен ДДС в размер на 2000 лв.

Съгласно предоставения на вещото лице хронологичен дневник по сметка 411 Клиенти, фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 411 Клиенти с пълната стойност на фактурата от 12 000 лв. срещу кредитиране на сметка 703 Приходи от услуги със стойността на наемната цена от 10 000 лв. и по кредита на сметка 4532 Начислен ДДС за продажбите в размер на 2 000 лв. При преглед на предоставения дневник за продажби на доставчика, е установено и, че ф-ра [ЕГН] е включена в дневника. Фактурата е осчетоводена като приход, начислен е ДДС и деклариран пред данъчната администрация.

На 06.04.2011 г. от [фирма] е издадена фактура № [ЕГН] с основание „отдаване под наем“ на стойност 18 000 лв. и начислен ДДС в размер на 3 600 лв.

Съгласно предоставения на вещото лице хронологичен дневник по сметка 411 Клиенти, фактурата е осчетоводена по дебита на сметка 411 Клиенти с пълната стойност на фактурата от 21 600 лв. срещу кредитиране на сметка 703 Приходи от услуги със стойността на наемната цена от 18 000 лв. и по кредита на сметка 4532 Начислен ДДС за продажбите в размер на 3 600 лв. При преглед на предоставения дневник за продажби на доставчика, е установено, че ф-ра [ЕГН] е включена в дневника. Фактурата е осчетоводена като приход, начислен е ДДС и декларирана пред данъчната администрация.

Съдът като кредитира заключението на вещото лице С. стига до извод, че счетоводството на [фирма], относно осчетоводяване на издадените от

[фирма] и [фирма] документи е заведено редовно. Фактурите са отчетени като разход за външни услуги, със стойността на извършените консултации и наемната цена на процесния автомобил. Към делото са приложени разходно оправдателни документи за покупка на горива и извършен ремонт от представителството на Тойота в Г. за отдадения под наем от [фирма] лек автомобил Тойота PAB 4 с рег. № CA 06 81.

Съгласно приложените по делото документи за извършената от „Авангардни индустриални технологии“, Е. дейност във връзка със сключен договор от 05.07.2010 г. със „CS C. S.“, UK L., са предоставени документи за извършени консултантски услуги от [фирма] както следва:

„CS C. S.“, UK L. е регистрирано на Британските В. острови VIN GB[EИК]. с подписания договор ревизираното дружество се е задължило да извърши консултантски услуги, подробно описани в т. N от договора, които са свързани с доставката, сертификацията, митническото оформяне на внос на оборудване и материали от Европа и Русия във връзка с изграждането на завод за производство на химически продукти, произвеждани от природен газ. По делото е приложен договор и поръчка № 2/05.12.2010 г. , с която от CS C. S.”,UK L. е „Авангардни индустриални технологии“, Е. да окаже конкретни консултантски услуги, подробно изброени в т. 1 - т. 2 на стр. 8 от РД. В представените писмени обяснения на от ревизираното лице, за изпълнение на поръчка № 2/05.12.2010 г. от „CS C. S.“, UK L. е сключен е договор за консултантски услуги.

В доказателствата по делото е приложен Договор за консултантски услуги № 1 от 02.11.2010 година, сключен между „Авангардни индустриални технологии“, Е. с БУЛСТАТ[EИК] в качеството на възложител и [фирма] с БУЛСТАТ[EИК], в качеството на консултант.

Предмет на договора е възлагане от страна на възложителя и приемане на консултанта да осъществява консултантско обслужване, изразяващи се в даване на устни и писмени консултации, изготвяне документи, сравнителни анализи, извършване на проучвания.

Дружеството жалбоподател е отчетло приход от извършени услуги на CS C. S.”, UK L., като същевременно е отчетло на разход фактурираните от доставчика [фирма] и [фирма] услуги за консултации и отдаване под наем на „Тойота PAB 4” с рег. № CA 06 81.

При извършената проверка по предоставените на експертизата от [фирма] и [фирма], съдът приема и, че издадените от доставчика процесии фактури са осчетоводени в счетоводството му по дебита на сметка 411 Клиенти с пълната стойност на фактурите срещу кредитиране на сметка 703 Приходи от продажба на услуги със стойността на фактурираните услуги и по кредита на сметка 4532 начислен ДДС за продажбите със стойността на начисления данък.

При преглед на предоставените дневници за продажби за м 12 2010, м. 03 и м.04.2011 г. на доставчика, вещото лице установило, че фактурите са включени в дневника, осчетоводени са като приход, начислен е ДДС и деклариран пред данъчната администрация.

В настоящото производство и съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. По изложените вече във фактическата част на решението съображения съдът намира, че обжалвания ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл. 118, ал. 2 и чл. 119, ал. 3 от ДОПК орган по приходите. Спазена е формата по чл. 120, ал. 1 от ДОПК. При постановяването на ревизионния акт не се констатираха съществени нарушения на процесуалните правила.

Съдът намира, че възражението на жалбоподателя, че процесният РА е нищожен, тъй като преди това имало издаден друг РА на дружеството, е неоснователно. Това е така, защото действително по делото се намира РА №[ЕГН] от дата 09.11.2011г., но той е отменен с Решение на директора на Дирекция „О.“ /СЕГА „ОДОП“ / №727 от 02.04.2012г. и настоящата ревизия е повторна по смисъла на чл.155 от ДОПК.

Във връзка с проверката за правилното приложение на материалноправните норми съдът намира следното:

Съгласно текста на в чл. 6 от ЗДДС /в релевантната редакция/ доставка на стока е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, съгласно чл. 9 от ЗДДС доставка на услуга е всяко извършване на услуга. Нормата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС определя, че данъчното събитие възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена.

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по ЗДДС за получени от него стоки или услуги по облагаеми доставки. Според чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС регистрираното лице има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчик - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави, като съгласно чл. 70, ал. 5 от ЗДДС не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно.

Следователно използването на получените стоки или услуги за целите на облагаемите доставки, е основен елемент на понятието право на данъчен кредит по чл.69, ал.1 от ЗДДС, а извършването на независима икономическа дейност е основополагащо за облагането с косвения ДДС.

От прочита на горните правни норми е безспорно, че законът не свързва правото на данъчен кредит единствено с издаването на фактури, а поставя

изискването да са налице реално получени облагаеми доставки на стоки и услуги, което налага преценка в тази насока.

Относно извършените консултантски услуги от [фирма] съдът намира, че същите са извършени реално от доставчика и в обема, съответстващ на възложеното от „CS C. S.” UK L. и са свързани с предмета на дейност на жалбоподателя. Резултатът от сделката е използван за последващи облагаеми доставки, така както свидетелстват всички представени в хода на ревизионното производство писмени доказателства, в съдебното производство, заключението на вещото лице по приетата ССЕ, вкл. и отговора на приходната администрация във В.. Съдът разбира и текста на представените по делото писмени доказателства на немски, английски и руски език, поради което не е било необходимо превод на същите. Допълнително и приходната администрация ги е възприела като съдържание понятно за нея, след като го е обсъдила обстойно в РД, РА и Решението на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП. Налице е резултат от услугата, за която не е уточнено в договора от 02.11.2010г. в каква форма следва да бъде дадена-устна или писмена. Точното изпълнение на облигационните отношения чл.63 и сл. от ЗЗД между страните по този договор и по пряката доставка, предполага изготвянето на приемо - предавателен протокол между възложителя и изпълнителя, който се представи по делото и не се оспори от ответника по реда на чл.193 от ГПК. Установи се и, че резултата от услугата участва при последващи облагаеми доставки на жалбоподателя с „CS C. S.”, UK L., потвърдено и от администрацията на В. в писмо по делото. Не се твърдят от ревизиращите и обективни данни, нито се представят доказателства в тази насока, въз основа на които данъчнозадълженото лице да е знаело или да е могло да узнае участие на прекия си доставчик в данъчна измама, поради което са налице и предпоставките на чл.69, ал.1 от ЗДДС.

Понятието за данъчно задължено лице по чл. 9 от Директива 2006/112 /вж. чл. 3, ал. 1 от ЗДДС /няма за белег да е изпълнено задължението за идентификация по чл. 213 от Директивата /респ. за регистрация по чл. 94 и сл. от ЗДДС/. Идентификацията не е елемент от механизма за облагане с ДДС независимо от значението му за доброто функциониране на системата на ДДС (вж. т.т. 30 и 31 от решението на С. по дело C-324/11; т.т. 60 до 63 от C-284/11 и т.т. 50, 51, 53 и 54 от C-385/11). Не случайно разпоредбата на чл. 196 от Директива 2006/112 не съдържа изискване за идентификация на получателя по доставката на услуга с доставчик от друга държава-членка, за да посочи първия като платец на данъка.

Разпоредбите относно мястото на изпълнение при облагаемите доставки на стоки и услуги в рамките на общностната търговия имат стълкновителен характер и целят избягване на двойното облагане с ДДС. Такива са нормите на чл. 194 до 199 от Директива 2006/112, от които следва принципът на начисляване на ДДС в държавата-членка, в която се потребяват стоките/услугите т.с . в Б. и по отношение на доставката, обективизирана във

фактура № 106 от 21.12.2010г.

При тази констатация на ревизираното дружество следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 000лв. по издадената фактура № 106 от 21.12.2010г.

Относно място на изпълнение при доставка на услуга по предоставяне под наем на всички видове превозни средства, съдът намира следното:

Според чл. 23. (И.. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) от ЗДДС т.с. в приложимата редакция към 2010г. и 2011г., мястото на изпълнение при доставка на услуга по краткосрочно отдаване под наем/краткосрочно предоставяне за ползване на превозни средства е мястото, където превозните средства фактически се предават на разположение на получателя. Краткосрочно отдаване под наем/краткосрочно предоставяне за ползване по ал. 1 е непрекъснатото държане или ползване на превозното средство в продължение на не повече от 30 дни, а по отношение на плавателни съдове - не повече от 90 дни.

По ал.3 на чл.23 от ЗДДС, не е налице краткосрочно отдаване/предоставяне в следните случаи:

1. когато е уговорено автоматично продължаване на държането/ползването при непредприемане на ново действие от страна на една от страните;
2. когато най-малко два срочни договора със срок до 30, съответно до 90 дни за плавателните съдове, следват един след друг, без прекъсване или с прекъсване до два дни, във връзка със същите превозни средства и надхвърлят заедно максималния период от 30/90 дни; това не се прилага, когато продължаването се дължи на ясно установени обстоятелства извън контрола на страните по доставката;
3. когато уговореният срок е над 30, съответно над 90 дни за плавателните съдове, но той бъде прекратен предсрочно по ясно установени обстоятелства извън контрола на страните по доставката и в резултат на това действителната му продължителност съответства на краткосрочно наемане.

От друга страна нормата на чл. 4, ал. 1, т. 1 ЗСч, сочи, че приходите и разходите произтичащи от сделки и събития, се начисляват към момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаване на плащането на паричните средства или техните еквиваленти и се включват във финансовите отчети за периода за който се отнасят.

Текстовете на цитираните разпоредби на ЗДДС и ЗСч следва да се тълкуват и в съответствие с чл. 21. (И.. - ДВ, бр. 95 от 2009 г., в сила от 01.01.2010 г.) от ЗДДС, според която норма мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност. Когато тези услуги се

предоставят от постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на доставчика. Мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получателят е данъчно задължено лице, е мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност. Когато тези услуги се предоставят на постоянен обект, който се намира на място, различно от мястото, където получателят е установил независимата си икономическа дейност, то мястото на изпълнение е мястото, където се намира този обект. Когато няма място на установяване на независима икономическа дейност или постоянен обект, мястото на изпълнение на доставката е мястото на постоянния адрес или обичайното пребиваване на получателя.

Следователно съдът като тълкува посочените норми на чл.21, ал.1 и ал.2 от ЗДДС и текста на чл. 23 от ЗДДС към датата на издаване на двете фактури -2011г. обективиращи договорни отношения по наем на превозно средство, приема, че мястото на изпълнение при доставка на услуга по отдаване под наем или предоставяне за ползване на превозни средства, която е различна от краткосрочен наем или краткосрочно предоставяне за ползване на превозни средства на данъчно незадължено лице, е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес или обичайно пребиваване.

В случая ответникът, който твърдеше, че наемът е краткосрочен не доказва това обстоятелство, което задължава съдът да приеме, че наемът на превозното средство по процесните две фактури №109 от 10.03.2011г. и №112 от 08.04.2011г. не е краткосрочен по смисъла на чл.23, ал.2 от ЗДДС. По делото не са представени доказателства от страна на ответника, къде се намира седалището или съответния обект на получателя по доставката, за да се приеме, че този обект е извън територията на страната. Затова начисляването на данъка следва да се извърши съобразно правилата на българския ЗДДС.

Съгласно чл.176, първа алинея от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, разходите за луксозни стоки, забавления или развлечения не представляват разход за стопанската дейност.

Тази разпоредба от директивата е частично транспонирана във вътрешното ни законодателство , в чл.70, ал.1, т.3 от ЗДДС, която регламентира, че правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията за приспадането му, когато стоките или услугите са предназначени за представителни или развлекателни цели. Разпоредбата от Директивата не е транспонирана в ЗДДС и ППЗДДС в частта ѝ, в която

изключва от разходите за стопанска дейност, разхода за луксозни стоки. След като разпоредбата от директивата не е транспонирана в националното ни законодателство в посочената ѝ част, то органът по приходите не може да се позовава на луксозния характер на въпросния автомобил.

Видът и характеристиките на автомобила са от значение обаче за преценката дали използването му е само за представителни и развлекателни мероприятия или и за икономическата дейност на жалбоподателя.

Съдът намира, че жалбоподателят не е доказал, че ползването на автомобила на територията на Г. е част от предмета му на дейност и в частност, че е свързан с независимата икономическа дейност, която той упражнява във връзка с извършваните от [фирма] консултантски услуги по договора на доставчика с дружеството жалбоподател.

Представените пътни листа за извършен превоз на територията на М. /Г./, офиса на дружеството в М., Г., извършен ремонт на процесния автомобил Тойота в Г. и заключението на приетата и неоспорена от страните СATE, не се доказват по безспорен начин, че реализираната доставка на услуга по предоставяне под наем на превозното средство е свързана с икономическата дейност на жалбоподателя. Отделно от това автомобилът не е заприходен и по сметка 205 на дружеството жалбоподател, което се установява от представените по делото оборотна ведомост на м.03.2011г., та да се приеме, че договорът за наем на превозното средство и извършения транспорт са част от икономическата независима дейност на жалбоподателя.

Спорно в случая е именно използването на имота за икономическата дейност на дружеството. Когато стоката не се използва за нуждите на икономическата дейност на данъчнозадълженото лице по смисъла на член 9, параграф 1, втора алинея от същата директива, но то я използва за личните си нужди, не може да възникне никакво право на приспадане. Данъчнозадължено лице действа в това си качество, когато действа за нуждите на своята икономическа дейност по смисъла на член 9, параграф 1, втора алинея от Директивата за ДДС (вж. в този смисъл Решение от 8 март 2001 г. по дело В., С-415/98, Р., стр. I-1831, точка 29). Въпросът дали данъчнозадълженото лице действа в това си качество е фактически и следва да се преценява с оглед на всички данни по случая, сред които са естеството на дадената стока или услуга и периодът, който е изтекъл от нейното придобиване до нейното използване за целите на икономическата дейност на това данъчнозадължено лице (вж. в този смисъл Решение по дело В., точка 29 и Решение по дело Е. А. Мениджмънт, точка 58). В идентичен смисъл е тълкуването, дадено от С. в решение от 16.02.2012 г. по дело С-118/11. В т. 53 от същото е посочено, че при сделка, състояща се в придобиването на дълготраен актив, предназначен отчасти за лично и отчасти за професионално ползване, данъчнозадълженото лице има възможност да направи избор. За целите на ДДС то може, или да включи изцяло този актив в имуществото на своето предприятие, или да го запази изцяло в частното си имущество, като по този начин го изключи

напълно от системата на ДДС, или да го включи в своите стопански активи само в частта, която се използва ефективно за професионални цели (в този смисъл Решение от 4 октомври 1995 г. по дело А., С-291/92, R., стр. I-2775, точка 20, както и Решение от 14 юли 2005 г. по дело С. и С.-Т., С-434/03, R., стр. I-7037, точка 23). Ако данъчнозадълженото лице избере да разглежда като стопански актив даден дълготраен актив, който се използва едновременно за професионални и за лични цели, дължимият при придобиването на този актив ДДС по принцип подлежи изцяло и незабавно на приспадане. Използването на получените стоки или услуги за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки е основен елемент от понятието за право на данъчен кредит съгласно чл.69, ал.1 ЗДДС. Установеният режим на приспадане цели да облекчи изцяло предприемача от тежестта на ДДС, който е дължим или платен във връзка с всички негови икономически дейности. Общата система на ДДС цели да гарантира пълен неутралитет на данъчната тежест върху всички икономически дейности, независимо от техните цели или резултати, при условие че съответните дейности по принцип подлежат на облагане с ДДС. Изискването на извършване на независима икономическа дейност е основополагащо за облагането с ДДС. По аргумент от противното при използване на стоката за лични нужди, не може да възникне право на приспадане. В решение от 26.09.1996 г. по дело Е., С-230/94, точка 24 С. е приел, че ако поради характера си имуществото може да бъде използвано както за икономически цели, така и за лични нужди, трябва да се разгледат всички обстоятелства, при които то е било използвано, за да се определи, дали то действително е използвано с цел получаване на редовен приход. Намерението на данъчнозадълженото лице или целта на дадена доставка не оказват никакво влияние върху данъчния режим, който се прилага спрямо доставката и преценката следва да се извърши единствено по обективни показатели (решения по дела С-439/04 и С-440/04).

В конкретния случай, съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства сочат, че процесният автомобил Тойота не е ползван за целите на икономическата дейност на дружеството, както и, че не формира приход за дружеството. Жалбоподателят носи доказателствена тежест за установяване на благоприятния за него положителен факт относно ползването на получените стоки и услуги, за които претендира приспадане на данъчен кредит за последващи облагаеми доставки. В тази насока същият не е ангажирал доказателства.

При тази констатация жалбата на [фирма] против процесния по делото РА, в частта в който не е признато право на данъчен кредит по фактури № 0...109/10.03.2011 г. с данъчна основа 10 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 2 000.00 лв. и № 0...112/08.04.2011 г. с данъчна основа 18 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 3 600.00 лв. издадени от [фирма] /след извършено преобразуване на [фирма], е неоснователна и следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на осн.чл.161, ал.1 изр.1 от ДОПК на жалбоподателя се следват разноски съразмерно с уважената част от жалбата, които възлизат на 1625лева.

На осн.чл. 161, ал.1 изр.2 от ДОПК на ответника се следват разноски съответни на отхвърлената част от жалбата или сума в размер на за юрисконсултско възнаграждение в размер на 283,94лева, тъй като ответникът се представляваше в процеса от юрисконсулт К..

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: Република Б., [населено място], Столична община, район „Изгрев”,[жк], [улица], Ревизионен акт /РА/ № 1300131/18.03.2013г., издаден от М. П., главен инспектор по приходите при ТД на НАП „С.”, потвърден с Решение № 1774 от 16.10.2013г.,на директора на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на ТД на НАП, в частта, в която на дружеството не е признато право на данъчен кредит по доставките на [фирма] в размер на 20 000лв. по издадената фактура № 106 от 21.12.2010г.

ОТХВЪРЛЯ подадената жалба от [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: Република Б., [населено място], Столична община, район „Изгрев”,[жк], [улица], Ревизионен акт /РА/ № 1300131/18.03.2013г., издаден от М. П., главен инспектор по приходите при ТД на НАП „С.”, потвърден с Решение № 1774 от 16.10.2013г.,на директора на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на ТД на НАП, в частта, в която на дружеството не е признато право на данъчен кредит по доставките на [фирма] /предишно [фирма]/ по фактури № 0... 109/10.03.2011 г. с данъчна основа 10 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 2 000.00 лв. и № 0...112/08.04.2011 г. с данъчна основа 18 000.00 лв. и начислен ДДС в размер на 3 600.00 лв.

ОСЪЖДА [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: Република Б., [населено място], Столична община, район „Изгрев”,[жк], [улица], да заплати на Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП [населено място] съдебно-деловодни разноски в размер на 283,94лева.

ОСЪЖДА Дирекция „ОДОП” при ЦУ на НАП [населено място] да заплати на [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: Република Б., [населено място], Столична община, район „Изгрев”,[жк], [улица], съдебно-деловодни разноски в размер на 1625лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщението и

СГП, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: